



ע"פ 26768/05/14 - ה.ט. נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

25 יוני 2014
ע"פ 26768-05-14

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ, אב"ד
כב' השופט י. צלקובניק
כב' השופטת י. רז-לוי

ה.ט.

המערער:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

מהות הערעור: ערעור על הכר"ע של בימ"ש השלום בב"ש (בפני כב' השופט ד. בן טולילה) בת.פ.
5162-01-14 מיום 8/5/14.

נוכחים: המערער וב"כ עו"ד ש. דיוויס

ב"כ המשיבה עו"ד אפרתי

<#1#

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג ונדון ל- 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לעונשי מאסר מותנים ולחתימה על התחייבות. הערעור שבפנינו מופנה הן כנגד ההרשעה והן כנגד חומרת העונש.

מכתב האישום והכרעת הדין עולה כי בתאריך 1.1.14, סמוך לשעה 04.20 בבוקר תקף המערער את בת זוגו בכך שבעט בה ברגליה, הפיל אותה על הרצפה, ובהיותה שרועה על הקרקע, המשיך לבעוט בה, משך וגרר אותה כך שגרם לחשיפת פלג גופה העליון.

הכרעת דינו של בית משפט קמא מבוססת על עדויות שני אנשים אשר הלכו ברחוב בזמן הרלוונטי והבחינו בתקיפתה של בת זוגו של המערער. בית המשפט ביסס את הכרעת דינו על עדויות אלה, תוך שדחה את גרסת בת הזוג ואת גרסת ההגנה כאילו לא הוכחו כל האלמנטים של עבירת התקיפה.

לטענת ההגנה, על המאשימה להוכיח, בין היתר, כי לא ניתנה הסכמה על ידי מי שהותקף למעשי התוקף, וכי נוכח עדותה של בת הזוג, הרי שלא הוכחה אי הסכמתה למעשי המערער. אלא שבימ"ש קמא קבע, והדבר מבוסס היטב



בראיות שהובאו בפניו, כי אין בעדותה של בת הזוג כדי לבסס טענת הגנה זו.

בת זוגו של המערער טענה בעדותה, כי למעשה הייתה שתויה בעת האירוע, כך שאיננה זוכרת היטב את מה שאירע. יחד עם זאת ציינה, כי נפלה והמערער ניסה להרים אותה ותוך כדי כך ייתכן ונחבלה. תיאור זה של האירוע רחוק מהתיאור של העדים האובייקטיביים שראו את מעשיו של המערער. כך, העד ישראל שטרית תיאר כי כאשר הלך ברחוב ראה את המערער בועט בבת זוגו, לרבות לאחר שנפלה על הקרקע וזאת למשך מספר דקות לא מבוטל. הוא גרר אותה על הרצפה כאשר תוך כדי הגרירה בגדיה הופשלו ואחד משדיה נחשף לעיני כל. תוך כדי כך, גם נשמעו קריאותיה של בת הזוג, כאשר בעודה שכובה על הגב על הכביש היא קראה "אי, אי אי" דבר שרחוק מלהתאים לתיאור האירוע כפי שנמסר על ידה.

עדותו של אותו ישראל שטרית שכאמור הייתה מקובלת על ביהמ"ש ומהימנה עליו, לא עמדה לבדה. גם רותם אומגה עבר במקרה ברכבו באותו רחוב בו הותקפה בת הזוג על ידי המערער. הוא עצר את רכבו והציג עצמו כשוטר כאשר פנה אל המערער כדי להבין מה קורה. אכן על פי עדותו בביהמ"ש, הוא לא ראה אלימות אך גם הוא מתאר, כי אחד משדיה של בת הזוג נחשף תוך כדי האירוע, כי בת הזוג הייתה נסערת וכי גם המערער התנהג בצורה תזזיתית עצבנית ואלימה.

אל מול עדויותיהם האובייקטיביות של העדים האמורים, עדויות שהיו מקובלות על ביהמ"ש, מצא ביהמ"ש כי הן גרסת בת הזוג והן גרסת הנאשם אינן ראויות לאמון. ביהמ"ש ציין את הסתירות הפנימיות שבעדויות אלה ואת חוסר ההיגיון שבהם. ברור היה לביהמ"ש, כי בת הזוג מנסה להגן על המערער בין היתר, בהיותה תלויה בו.

נוכח כל האמור ולאור הכלל כי ערכאת הערעור איננה נוהגת להתערב בקביעת ממצאים עובדתיים של הערכאה הדיונית, הרי שלא מצאנו ממש בערעור על הכרעת הדין. אכן, על התביעה להוכיח, כי תקיפה נעשית "שלא כדין". יתכן כי על התביעה להוכיח, כי לא ניתנה הסכמה על ידי המותקף למעשי התקיפה, עניין שלא נדרש לקביעתנו בערעור זה. אולם, במקרה שבפנינו נוכח הקביעות העובדתיות של האירוע וקביעת הממצאים הרי שלא ניתן לומר כי הייתה הסכמה של בת הזוג למעשי המערער. בת הזוג לא טענה להסכמה שכזו וטענה זו הועלתה אך ורק על ידי ב"כ המערער בלא שנתמכה בראיה כל שהיא. כזכור, התיאור העובדתי של בת הזוג לאירועים איננו כולל הסכמה לבעיטות, לגרירה על הכביש ולחשיפת הגוף תוך כדי כך. טענתה, כאילו המערער רק סייע לה להגיע לביתה בשל שכרותה, אינה יכולה להוות את הבסיס לטענה המשפטית של ההגנה.

אשר לטענה כי היה מקום לצלם את החבלות על גופה של בת הזוג, הרי שגם לכך התייחס בימ"ש קמא ומצא שאין בעובדה כי בת הזוג לא התירה את הצילום כדי לפגוע בראיות התביעה, ממילא לא היה בכך מחדל חקירתי שיכול היה להביא לזיכוי של המערער נוכח הממצאים העובדתיים האחרים שנגדו.

נוכח כל האמור, לא מצאנו ממש בערעור כנגד הכרעת הדין.

אשר לחומרת העונש, מאחר והמערער לא הביע כל חרטה על מעשיו, לא עבר כל הליך טיפולי ולא נראה כי הפנים את



החומרה שבהכאת בת זוג, לא מצאנו כי גזר דינו של ביהמ"ש מחמיר עמו יתר על המידה. ביהמ"ש לקח בחשבון את כלל הנסיבות האישיות של המערער בהיותו אריתראי הנמצא בארץ, אך בצדק סבר, כי יש לתת בכורה במקרה זה לחומרת המעשים ולחומרת הפגיעה בבת הזוג גם כאשר בת הזוג מבקשת להקל עמו בעונשו.

אשר על כן גם לא מצאנו ממש בערעור על גזר הדין והערעור נדחה על כל חלקיו.

ניתנה והודעה היום כ"ז
סיוון תשע"ד,
25/06/2014 במעמד
הנוכחים.
ס. הנשיא, רויטל יפה-
כ"ץ
אב"ד

יורם צלקובניק,
שופט
יעל רז-לוי, שופטת

הוקלדעלידיטובהשרגא